

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Diuina bonitas & Omnipotentia non imminuatur, non desinet laborare confugientibus ad ipsius misericordiae thronum, qui est Sanctissimum Missae Sacrificium.

§ II.

EXDICTIS deduci debent duo magni momenti documenta. Primum pro Sacerdotibus, quos haec rationes magis obstringunt, & obligent ad quotidie celebrandam Missam cum maxima, qua possunt deuotione. Quibus tamen rationibus aliae adhuc valde efficaces adduntur.

PRIMA, ob insignem utilitatem, quae illis prouenit, non solum Sacrificij oblatione; sed etiam ex ipsius Sacramenti sumptione. Estque insignis prodigalitas priuare se tanto bono, quod possit adeo facile obtineri. Et est quasi contemptus quidam, aut exigua certè aestimatio, costis huius Mannæ, & panis supersubstantialis; quod non sumatur quotidie; cum tam facile fieri possit, ut videri potest in quarto tractatu primi tomi.

SECUNDA ratio est ob ingentem utilitatem, quam adferunt ecclesiae vniuersae, & omnibus fidelibus viuus ac defunctis. Est enim eius Charitas, breuisque misericordia, tanto bono eos priuare, cum nulla ad adsit causa, quam ignauia & negligentia propria. Sacerdos (ait Beda) qui absque legitimo impedimento Missae celebrationem omittit, quantum in ipso est Sanctissimam Trinitatem priuat laude & gloria; Angelos iustitiae; peccatores venia; iustos auxilio & gratia; existentes in purgatorio subsidio & refrigerio; Ecclesiam ipsam ingenti beneficio; & seipsum medicina & remedio.

PRÆTEREA (ut ait S. Thomas) non est tutum, a *in vacuum gratiam Dei recipere*, & *b talentum à Domino acceptum fodere in terram*; & non exercere officium sibi commissum. Cum igitur Sacerdotis officium sit Missae celebrare, & pro fidelibus omnibus orare; & gratia Sacramenti ordinis ad hoc sit illi data: malè omnino faceret, si ab hoc exercitio semper se abduceret, etiam prætextu reuerentiæ & humilitatis. Cum enim officium & gratiam habeat ad illud exercendum: non erit contra reuerentiæ & humilitatem frequenter illud exercere.

PRÆCIPUE, cum satis constat id esse magis conforme præcepto Christi Domini nostri, cum dixit Apostolis, eorumque successoribus: *Hoc facite in meam commemorationem*. Qua sententia, ut concilium Tridentinum declarat, hoc Sacrificium offerri præcepit: Et quamuis hoc præcepto non obligenter ad Sacrum quotidie faciendum, quia solum commendat, ut id faciant Dominicis minimùm & festis solemnibus: dabitur

1. Documentum

1

2

Idem S. Bonau. tract. de prepar. ad Missam c. 5.

3.

3. p. q. 82. a. 10.

a. 2. Cor. 6. 1.

b. 2. Matih. 23. 18.

4

c. Luc. 22. 19.

Sess. 22. c. 1.

Sess. 23. c. 4.

de Reform.

tamen non est, quin sit obedientia futura perfectior, si id quotidie faci-
ant; contententes, quantum in ipsis erit, vt hoc Sacrificium continuetur,
neque ipsorum negligentia interrumpatur.

Hic accedunt omnes rationes positæ in quarto tractatu primi tomi:
quæ exhortantur ad frequentem Sanctissimi Sacramenti sumptionem,
quod si debet esse panis quotidianus aliquibus Fidelibus: multò id magis
conuenit Sacerdotibus.

DENIQUE hic mos approbatus est, & confirmatus exemplo Sancto-
rum, qui de eo gloriabantur: de quo S. Andreas Apostolus Tyranno illi
Egeæ dixit: *ego Omnipotenti Deo quotidie immolo immaculatum Agnum.* San-
ctus Hypolitus Martyr explicans extremi iudicij sententiam, inducit
Christum Dominum loquentem cum bonis Sacerdotibus, ac dicentem:
venite Pontifices qui mihi quotidie Sacrificium purè obtulistis, corpusq;
& sanguinem meum preciosum mihi Sacrificastis. Idem faciebat S. Cy-
prius, & quidam alius Episcopus nomine Cassius, cuius consuetudinem
(vt refert S. Gregorius) approbavit Christus Dominus noster, iubens ei
dici: age quod agis, operare quod operaris: citò enim venies ad me & re-
tribuam tibi mercedem tuam. Et vt idem S. Gregorius perpendit: qui
quotidie iudicis aduentum expectat, æquum est, vt quotidie legationem
sue nuntium ad eum mittat, rogans ea quæ pacis sunt. Quæ autem lega-
tio potest aptior esse, quàm ipsa Missa: si quotidie offeratur ad pacem cum
Deo habendam?

SED quoniam bona consuetudo multum amittit, cum ex sola consuetu-
dine, absque spiritu & deuotione, aliqua seruat: necesse est ita Sacerdo-
tes assuescere, quotidie Missam legere, vt quotidie tanto spiritus seruo-
re eam faciant, sicut primas; quæ ob nouitatem, solent maiori cum deuo-
tione, reuerentia, & quiete fieri. Quam ob causam cum Deus in lege An-
tiqua iussisset offerri sibi quotidie duos Agnos & modum præscripisset,
quo alter esset mane offerendus, adiecit: *d alterum agnum offerendum esse
ad vespertinam in xaritum matutina oblationis.* vt ex ea repetitione intelligerent,
se non debere Sacrificij seruo-rem relaxare, eò quòd esset secundum & ad fi-
nem diei. Ac propterea etiam Sacerdos (vt supra diximus) semper inchoat
Sacrum dicens: *intraibo ad altare Dei,* & Christum qui renouat iuuentutem
meam. Et qui ob frequentiam faciendi Sacrum, aliquid remitteret de re-
uerentia: expediret ei abstinere interdum, cum sancto timore: vt postea
maiori cum seruo-rem & amore accederet. Ex quo satis apparet, ita de-
bere Sacerdotes vitam suam componere: vt quotidie possint Missam
dignè celebrare: Propter hanc enim occasionem dixit Ecclesiastes
(vt supra perpendimus:) *e Omni tempore sint vestimenta tua candida*

Epist. 54.
Homil. 37.
in Euang.

2. Docum-
tum.

d. Exod. 29.
41.

e Eccles. 9. 8

r. f. s. T. l.
p. q. 8. a.
Sed. con.
a.

uasi quotidie adfuturus conuiuio nuptiarum celestium, Quamuis autem
em leuibus aliquibus culpis interdum afficiantur: non propterea
debent pusillanimes: imò etiam si lapsus aliquis accidat grauis: modò
tunc studeant per pœnitentiam surgere. Propterea enim S. Ambrosius
dixit: g. aue est, quod ad mensam Domini mundo corde & manibus
nocentibus non venimus; sed grauius est, si dum peccata metuimus, etiam
Sacrificium non reddamus. Et cum iustus septies cadat in die, & reser-
gat: si Sacerdotes quotidie ceciderint, quotidie etiam surgant, & sanctam
Missam celebrent, & communicent. Quod tamen faciendum non est pro-
cipuè propter aliquod temporale commodum; sed propter finem
motiua prædicta. Ex quo proueniet, vt non celebrent cursim, & festina-
ter, vt citò se expédiant; sed cum grauitate, moderatione, & more con-
nienti; vt cum debita deuotione & reuerentia celebrent. Neque propter
humanos respectus, scilicet audientium, citius se expédiant. Siquidem
eo actu sunt omnibus superiores, etiam mundi Potentatibus, ac Regibus.
In cuius testimonium statuit Ecclesia: Sacerdotem, cum sacris vestibus
indutus exit ad altare, aut ab eo redit, nulli hominum debere pileum de-
ponere: eò quòd in illa actione personam gerat Christi. Cum etiam in or-
micis actionibus, qui Regis personam gerit, & sicut Rex est indutus
quamdiu actio illa durat, loquitur, agit, & omnes corporis motus di-
rigit, atque si verus esset Rex. Multò igitur æquius est, vt in Missa Sacer-
dos ad viuum gerens Christi personam, opus illud cum ea grauitate, mo-
destia, & Sanctitate peragat, qua ipsemet Christus fecisset; in quantum pos-
sunt creatura ipsum imitari.

HIS similia sunt documenta, quæ concernunt Sæculares, Missam
stantes: qui etsi assuescant quotidie Missæ interesse, non tamen debent
sola consuetudine id facere; sed ex feruore Spiritus: neque erit difficile
tædium deponere, si bene ad eam attendant modis superius positis: ve-
riatis scilicet considerationibus per dies hebdomadæ, & suo ordine re-
nouatis. Ex quo etiam proueniet, vt non cupiant, eam citò absolui; sed
multò minus Sacerdotes urgeant, vt se expédiant: nec quidem tale des-
derium eis aperiant. Id enim esset eos prouocare, vt officio suo non bene
fungantur. Audiant, qui tales sunt, querelas Sancti Augustini ad
plebem Hiponentem: volo, inquit, de vobis conqueri ob rem quandam
valde mihi ingrati, ac molestam. Sunt enim vestrum aliqui, & præ-
cipuè huius sæculi potentes, qui ad Ecclesiam venientes, non habent debi-
tam deuotionem ad laudes diuinas celebrandas; sed urgent potius Sa-
cerdotem, vt Missam abbreviet, & ad ipsorum arbitrium canter, nec per-
mittunt, Ecclesiasticum ordinem seruare, propter suam gulam; & assu-
am; vt eant ad conuiuia, aut ad sua negotia terrena. Magnam tantum
exigunt

exiguae fidei ac devotionis indicium est: quod comica aliqua actio trium
 horarum videatur ipsis brevis; Missam autem, quae duret semihora, iudi-
 cent nimis longam. Et satis est, si hoc tempore, quod ad excelsum adeo
 mysterium est valde breue, contenti simus: quamuis, attenta nostra imbe-
 cillitate, videatur satis moderatum: vt imitemur quod dixit, S. Ioannes
 quod *f. cum Angelus aperuisset sigillum septimum factum fuerit silentium in cae-
 lo, quasi media hora.* Fiat igitur silentium in Ecclesiae caelo per semihoram
 qua Missa durat. Silentium dico, vt cessent confabulationes impertinen-
 tes; multoque magis negotia profana. Nam omnia tempus habent: Missae
 autem tempus non est ad garrendum, aut agenda negotia; sed ad oran-
 dum, & meditandum. Quod si comica actio cum attentione & silentio
 auditur: (ad nostram confusionem hoc vtor exemplo) cur non cum atten-
 tione & silentio actio haec adeo Diuina audiatur? Si censetur inurbanitas,
 loqui aut negotia aliqua in praesentia Regis terreni tractare; quid erit idē
 facere in praesentia Regis caelestis? Si apud Romanos cū Sacrificia sua falsa
 offerrent, solum audiebatur vox Praeconis clamantis: *Hoc age, quod agis, Hoc
 agite.* Quanto magis erit rationi consentaneum, vt qui vel legunt, vel aut
 diunt Missam, attendant ijs quae agunt; cogitantes, ipsummet Deum, aut
 Sanctum eius Angelum, ipsos monere, & attendere, an acquiescant admo-
 nitioni. Qui ad Ecclesiam venit (ait S. Augustinus) non debet corpore
 intus esse & corde exterius. Totus intus esse debet. *Si intus est quod videt
 homo, quare foris est, quod videt Deus?* Totus igitur homo corpore & spiritu,
 & omnibus suis facultatibus intra Ecclesiam esse debet, attendens ad
 officium Diuinum, quod in ea fit: magis enim rationi est consentaneum,
 Deo placere & latifacere, quam hominibus. Ad id porro iuuerit non pa-
 rum, quod in proximo tractatu dicturi sumus de Horis

Canonicis, & modo eas
 legendi.

